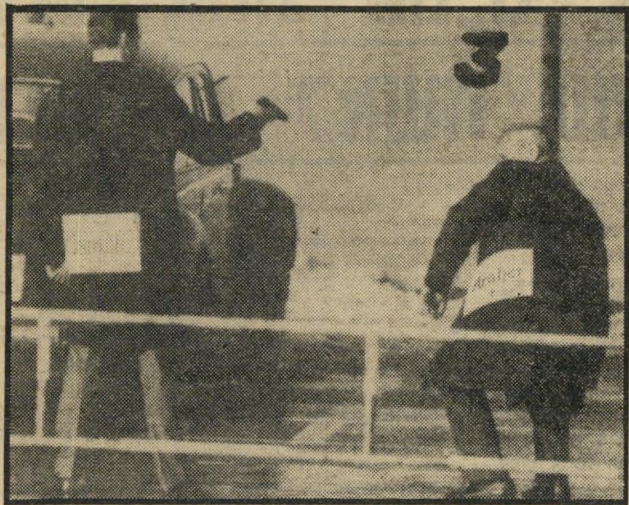

כך שיחזרו השבוע אנשי משטרת שווייץ, לפי העדויות שגבו, כיצד ר'ה רחמים במתקש עבדל מוחסיין חסן. תזוילה כיוון רחמים (משמאל) את אקדחו לראשו של חסן, המנסה להתגונן בידו, כשילדו שוטרים שווייצים.

איש המשטרה השווייצר, המייצג את רחמים, נושא שלט "ישראלי". חסן מנסה לסגת מאיום אקדחו, כשהוא נשנן על הגדר. עדותו של רחמים סותרת שיחזור זה, שנעשה על-פי עדותו של סמל משטרה שווייצר.

מרדכי רחמים יורה בגבו של חסן (איש משטרה שווייצר הלוכש שלט "ערבי") — המנסה להימלט. כך מטבירים השווייצים כיצד פגע מרדכי רחמים בשתי יריות בצד השמאלי בגבו של חסן (ראה תמונה למטה).

משטרת שווייץ משחזרת

במדינה

הממשלה

המסע של ספיר

המנצח הגדול של השבוע היה פינחס ספיר. מוכיר מפלגת העבודה קבע לא רק את המהלכים ואת תוצאותיהם, אלא גם את הקצב שבו התרחשו.

פחות מ־24 שעות אחרי פטירתו של לוי אשכול, כבר הניע ספיר הגלגלים שהביאו לבחירת גולדה מאיר כמועמדת הכפולה ל־תפקיד ראש־הממשלה. הוא עשה זאת בשורה של פגישות אישיות עם ראשי מפלגות שלו והמפלגות השותפות בקואליציה.

הנימוק שהיה בפיו: אסור לתת למצב להידרדר. אין לתכות עד שהרחוב יתחיל להשתולל, ויהיו הפגנות.

הוא הופיע בישיבה של ועידת המפד"ל, ביום חמישי, הפעיר באוזני המנהיגים הדת־יים: "חייבים לנהוג כמו כל מדינות העולם. כשמת ראש־ממשלה — מכתירים מייד חוש!"

גם נציגי גח"ל השיבו בחיוב: הם הכירו בזכותה של המפלגה הגדולה ביותר לקבוע את המועמד לראשות־הממשלה, הודיעו שאם יישמרו כללי ממשלת־הליכוד — יישארו בתוכה.

דיין מהפס. לעומת זריזותו של ספיר, בלטו אישיותו והססנותו של משה דיין. חבריו, שבאו לביתו ביום רביעי בערב כדי לדון במהלכים אפשריים, הופתעו מתשובתו: הוא ביקש מהם להמתין עד יום שני בבוקר. עד אז ביקש להשוב. אבל ביום שני בבוקר היה העניין גמור — מבלי שאפילו תיערך התמודדות בין דיין לבין יריבו־בכוח יגאל אלון.

כי פינחס ספיר החליט לא רק לנוע מערכה למען דיין, אלא אפילו הכרעה בין דיין לאלון. כי במיקרה של הכרעה כזו, הוא עצמו יוצא לגמרי מהתמונה. הוא שיכ־נע, על כן, את שותפיו שיש לחמוק מכל המיכשולים האלה ולהטיל את ראשות־הממשלה על גולדה מאיר.

הוא עצמו היה הראשון שביקר בביתה, כדי למסור לה על נכונות כללית בכיוון זה. אחרי כן בא יגאל אלון, שהציע לגולדה את ראשות־הממשלה. מי שלחת של מפ"ם, ש הופיעה אחרי יגאל, הוסיפה את קולה.

גולדה לא השיבה בחיוב או בשלילה. אך ההצעה הייתה שרשרים כציבור, עד כי נראה שאיש לא יעז להתנגד אליה ברצינות. ואז עשה ספיר את צעדו השני: הוא הודיע לכתב גירוסלם פוסט, שאינו רואה בגולדה מועמדת־בניינם, עד לבחירות. להיפך: היא תעמוד בראש הרשימה לכנסת, ובראש ה־ממשלה שתוקם לאחר הבחירות.

המועמדים לא התמרדו. ההכרעה הפורמאלית נפלה ביום שני, שעה שהמוני תל־אביב נהרו בתהלוכות פורימיות רועשות בצפון העיר. בבית המפלגה התכנסה צמרת מע"י, כדי לקבוע את המועמד אשר יוצע לאישורו של מרכז המפלגה ביום שישי הקרוב.

לכאורה, יכלה בכל זאת ישיבה זו להפוך לזירת־התגוששות פתוחה. יכלו משה דיין ויגאל אלון להתמרד נגד משיכת־החוטים של ספיר, ולדרוש את ראשות הממשלה. גולדה עצמה הצהירה, שהיתה מעדיפה התמודדות כזאת, וכי במיקרה זה היתה תומכת ביגאל אלון.

אך שני המועמדים העיקריים היו כבולים, כל אחד בכבלים משלו:

- **משה דיין** ידע שאין בכוחו להכ־ריע את המישורת הוותיקה של מפא"י. הוא גם חש, שאין הרחוב מוכן להפגין ולרעוש למענו. גם הדרך לפרושה לא קסמה לו. ש־כן גם אילו תכנן לפרוש ממע"י ולהתייצב בראש רשימה עצמאית, לא לקח בחשבון צעד מיידני בכיוון זה. שיקול נוסף: שותפו־בכוח, במיקרה של פרושה, יכול להיות רק גח"ל. וגח"ל אינו מעוניין שדיין ימשוך ל־רשימתו העצמאית קולות מן המחנה הלא־מני, המובטחים ממילא לחרות.

- **יגאל אלון** ידע שקברניטי מפא"י רואים בו עדיין נטע זר למחצה. באשר הוא איש אחדות־העבודה. הוא גם ידע, שבמיקרה שיתעקש על הצגת מועמדותו, אין כל בטחון שצמרת מפא"י לא תכעס עליו על כפיית ה־

(המשך בעמוד 22)

למי אלמקציד אלחזירה בירושלים המזר־חית.

מעצרים של שניים אלה היכה בתדהמה את חושבי רמאללה. אולם גם חלק ניכר מהעצורים האחרים השתייכו למשפחות ידועות ונכבדות בעיר. שתיים מהנשים ה־עצורות הן בנות למשפחת עודה, המשפחה הידועה ביותר ברמאללה. אחת מהן בת 28, משותקת ברגלה האחת, שחזרה לפני חצי שנה מטיפול רפואי בארצות־הברית. אחותה הצעירה היא בת 17, תלמי־דת בית־ספר תיכון ברמאללה. שתיהן הן בעלות נתינות אמריקאית ומחויקות ב־דרכונים אמריקאיים.

ארבעה עצורים אחרים הם עורך־הדין בשיר חאירי ושלושת בניו, שהיו פעילים בהשבתות הלימודים. עצורים נוספים הם מ־כפר ביר אל־זית שליך רמאללה. ביניהם: נהג מוניית בן 60 ושלושת בניו, והמובטל הקבוע של הכפר, עבד אל־כרים חוסני (26). מעצרים של אישים כה נכבדים כחשודים באירגון רשת חבלנית, עורר סערה ב־רמאללה ובירושלים המזרחית. רופאים ער־יים פנו בבקשה למשטרה לשחרר את ה־ד"ר מועמר, כדי שיוכל לבצע ניתוחים דחופים של קטיעת איברים במספר צעיר־רות הממתינות לתוהן.

אבל המשטרה החליטה, שבקשה זו אינה יפה לרופא הקשור בקטיעת איברים של אורחים חפים מפשע באמצעות חומר־נפץ. גם אנשי הדת נסערו נוכח מעצרו של הכומר איליה אל־חורי. "העירו אותו מ־ש־נתו בשלוש בלילה במוצאי־שבת", סיפרו בני עדתו שבאו לכנסיה ביום ראשון ולא מצאוהו. המשטרה אפילו ערכה חיפוש בכנסיה, התמרמרו.

לעומת זאת ידעו בני העדה הפרוטסטנטית ברמאללה לספר כי הכומר העצור הוא קרוב משפחתו של כמאל נאצר, ממנהיגי

דיד חנש הרופא יליד לוד, ש־הקים בעיר מגוריו לשעבר, רמאללה, את האירגון המחתרתי ה־גדול ביותר בשטחים, החזית העממית לשיח־רור פלסטיני. הוא יושב עכשיו בעמאן.

הגדה, שגורש לירדן והפך לידימינו של מנהיג אל־פתח יאסר עראפאת.

האליבי: טיול עם

בחורה בתוצות ירושלים

עם גילוי מרבית אנשי הרשת, שרק מעטים מהם הצליחו לחמוק לירדן, נחשפה גם שיטת הנחת פצצות־התופת ב־סופרמרקט הירושלמי, שגרמה למותם של שני סטודנטים ולפציעתם של תשעה. לפי כל העדויות של העצורים ביצע את הפעור־לה אחד מהם — עליו הצביעו כולם.

"באותו יום הייתי עם בחורה", הציג זה את האליבי שלו, "טיילנו יחד".

הבחורה שטיילה עימו, נעצרה אף היא. יחד עימה נעצרה גם חברתה. שתיהן התגלו כפעילות החזית לשיחרור פלשתיין. בהמ־שך החקירה נשברו הצעיר ושתי הצעירות גם יחד. הסתבר כי הגבר אומנם ניפגש עם בחורה, אבל לא עם אחת, אלא עם שתיהן. הוא מסר להן סלים ובהם מטעני־הנפץ, שהוטל עליהן להניחם בסופרמרקט.

השבוע חזרו שתי הנשים אל הסופר־מרקט. יחד עם חוקרי המשטרה הן שיחזרו את פרטי הנחת מטעני־התופת בתוך פחיות של סוכריות.

כאשר יוגללו בסוף שבוע זה חוקרי ה־משטרה את כל מימצאי חקירתם המסועפת, יסתבר כי מבצעם חיסל מחתרת רצינית מכל המחטרות שנתפסו עד כה, שהפיסתה מנעה שורת מעשי־חבלה נוספים, אשר עמרו להתבצע בימים הקרובים.